

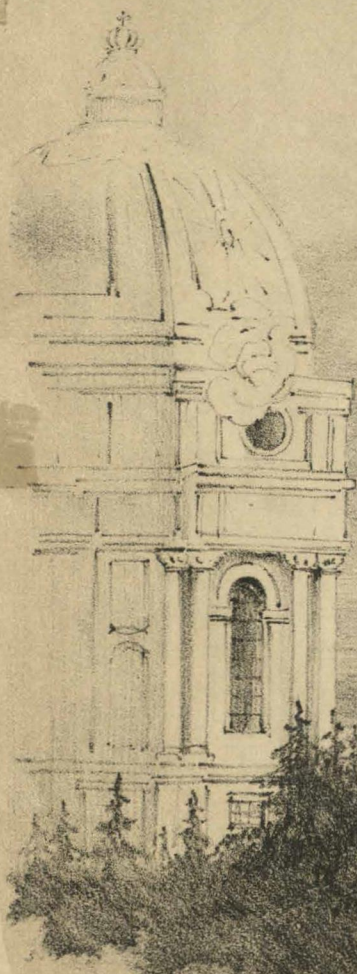

Compositioner

AF
HÖGTSALIG

H. K. H. PRINS
Gustaf

HANS MINNE
TILLEGNADE.

1928
2480

Ex. D.

Inv. par
S. M. p. p. p.

Composateur...

Gustaf. Pinnis

Gustaf

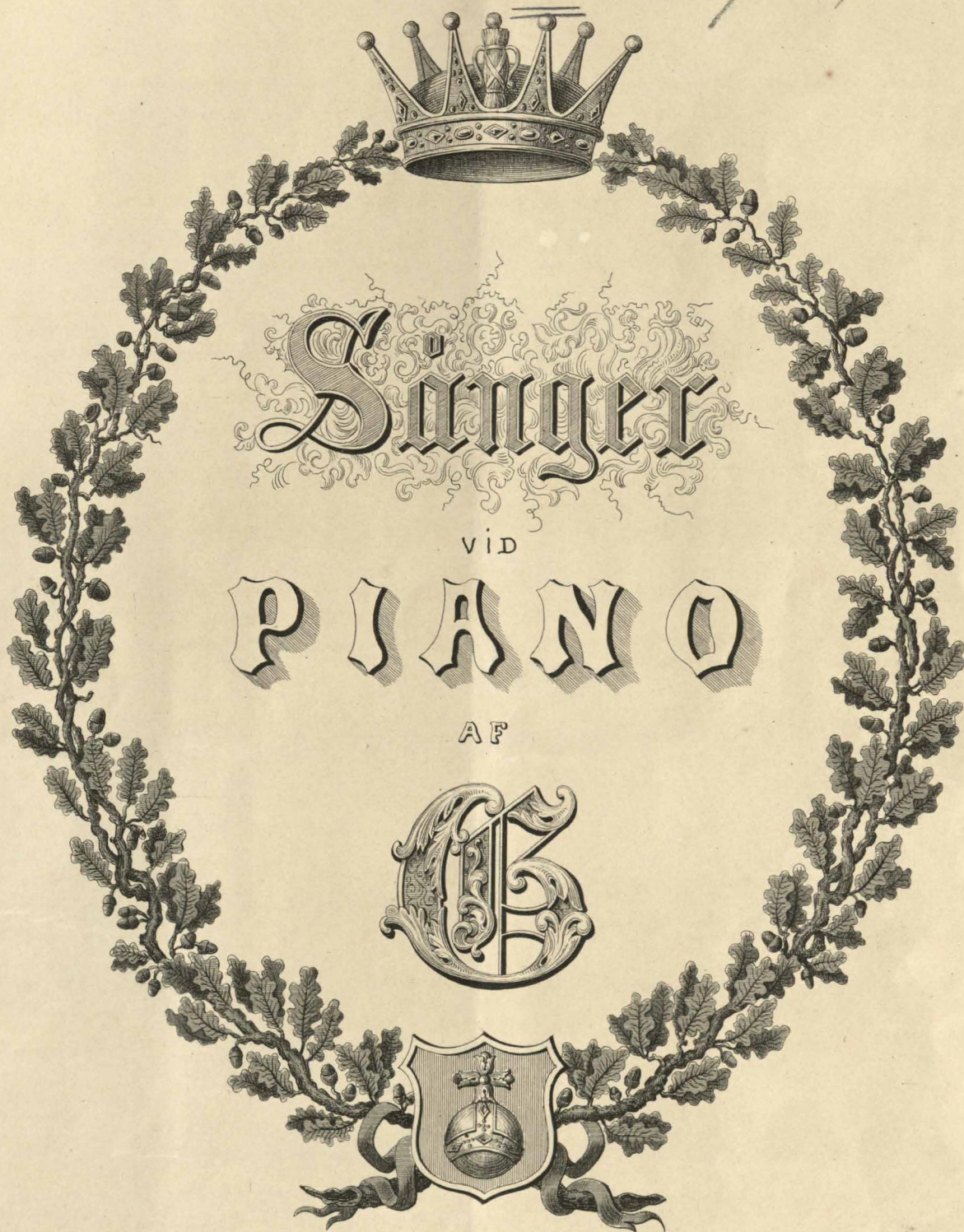

Ex. D.

Lo. sam.
L. M. pph.

Compositioner...

Gustaf. Prins

Del. 1.

Romans.

(comp. 1846.)

3.

Andante.

Ord af Sætherberg

Sång.

Piano.

*I ro--sens doft, i blomsterlundens gömma, der
frå--ga gj. hvad är att lycklig va--ra, O*

*fri--den bor e-mel-lan berg och dal. I ro--sens
frå--ga gj. hvad är att va--ra nöjd. O frå--ga*

*doft, i blomsterlundens gömma, der fri--den bor emellan berg och
gj. hvad är att lyck-lig va--ra. O frå--ga gj. hvad är att va--ra*

*dal, Låt oss för drömma lifvets vår, Låt oss för--
nöjd. Blott hör na-tu-rens e--gen röst. Och göm dess*

glömmahjertats sår, och låt oss världen glömm- ma, låt oss
ord u- ti ditt bröst, och sök att dem förkla- ra, sök att

verlden glömm- ma! låt oss för drömma livets vär, låt oss för-
dem för kla- ra! Blotthör na- tu-rens e- gen röst, och göm dess

glömmahjertats sår, och låt oss världen glömm- ma, låt oss
ord u- ti ditt bröst, och sök att dem förkla- ra, sök att

verl- den glömm- ma!
dem för kla- ra!

1. 2.

Julvisa

(comp. Julafest år 1846.)

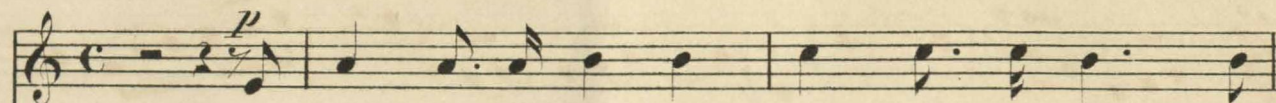
5

H. K. H. Prins Oscar tillägnad

Ord af G. K. K.

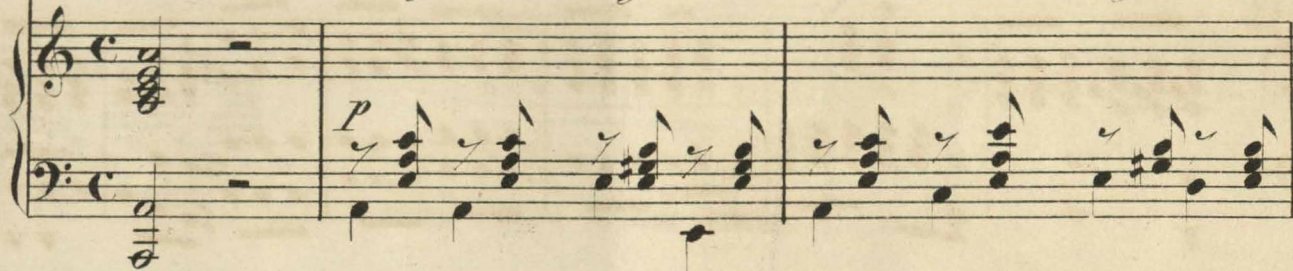
Andante.

Sång.

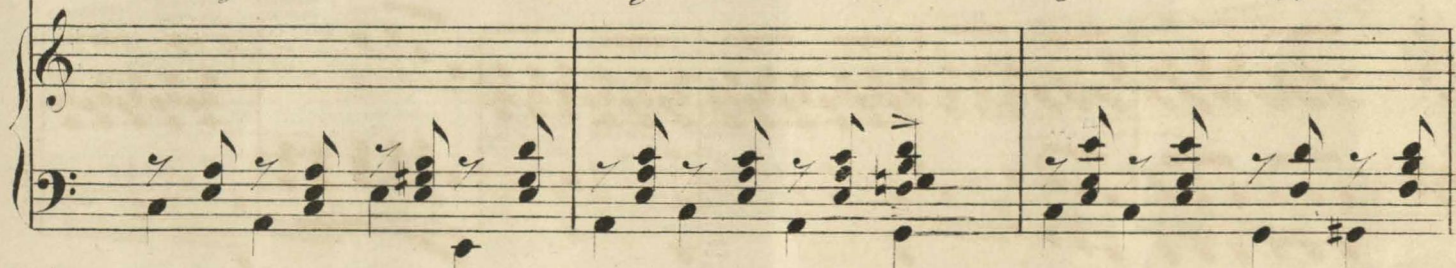
1. Vår sjä--len är nöjd och lyx--tat bär fröjd. är
2. Då sän--garn hvar dag rätt fin--ner be--tag att

Piano.

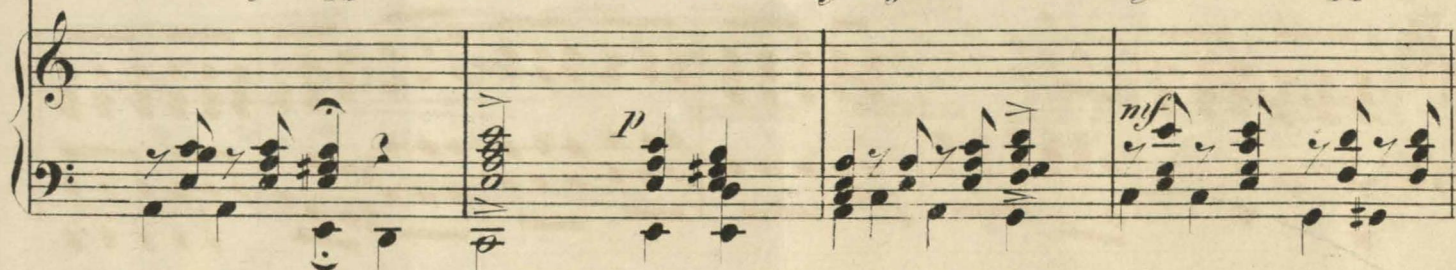
människan lycklig och säll,
hö--ja sin stänmma till sång.

Och samve--tets röst är
Ett lugnan--de hopp för

tystnad i frid, Man somnar i mörkande kväll.
hon omgåropp i himlen att hamna en gång.

Och samvetets röst är
Ett lugnande hopp för

tystnad i frid, Man somnar i mörkande kväll.
ho--nom går opp i himlen att hamna en gång.

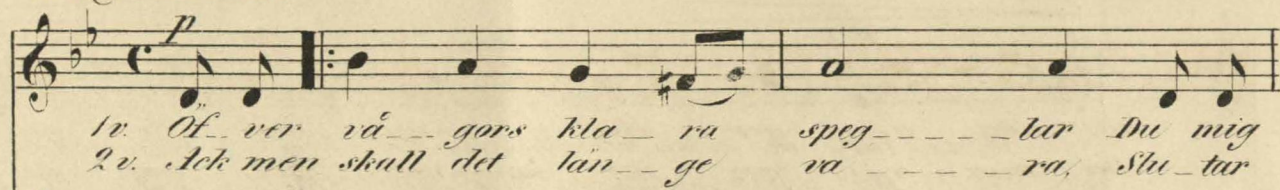
För Gviq!

(comp. 1843)

Allegro moderato.

Ord af Lindblad.

Sång.

Piano.

allt jag ä--ger Allt i him--mel och på jord!
 Du mig ä--ger Det är sått--het nog på jord!

mf Dock hör ett Ord För--gått j
mf Led. * Led. *

mig! Ty jag kan al--drig

glöm--ma dig

Hemlängtan

(comp. 1848.)

Andantino quasi All^{to}

Ord af Säterberg

Sång.

Hem till höga Nörden Hem till fosterjorden
Berg och blåa sjöar Skog och blomsteröar

Piano.

Långtar Nördbons sinne Wärdt af helig brand Hvar hans larkost landar,
Äter vill jag i la Till ert lugna bo Sångar fogeln flyktar,

I hans ströjsig blandar Många troget minne Af sitt fosterland. Söders rik
Då när sängen lystnar Långtande att hvila Äter i sitt bo. Fosterland, du

under Konstens tjusningsstunder Lös ej hans hjertas band.
kära Trohet är din lära Dig jag svar mitt hjertas tro.

*Hem till höga Nörden Hem till fosterjorden Längtar Nördbons
Berg och blåa sjöar Skog och blomsteröar Äter vill jag*

p

*1. sinne Värmdt af he lig brand. brand. Till er lugna ro.
i la Till er lugna ro. ro.*

2. Coda

Till er lugna ro. Äter vill jag i la

mf

Till er lugna ro.

p dolce.

"Han vill det så."

(comp. i Upsala, Hösten 1849.)

Ord af A Afzelius.

Andante maestoso.

Sång

Piano.

1. v. Han vill det så som styrer våra ö--den
 2. v. Han vill det så, att el-ter hårda stri-der
 3. v. Han vill det så, att vånners tårar fly-ta

Som målet släcket i skynningen af dö--den För vä-ger, som hans
 Hans dy-ra län-ur bo-jan bryts om si--der Och An-den ä--ter
 När de-ras krets jag lär mot Englands by-ta, Men of-ta är jag

vishet böd oss gå, Han vill det så han vill det så!
 Fri-sitt hem skall nå, Han vill det så han vill det så!
 väl bland dem ändå Han vill det så han vill det så!

rit.

4 v.

Han vill det så, och den det vet, ej klagar
 Ty god är Gud, och eviga hans lagar
 För alla här en afskedsstund skall slå,
 Han vill det så!

5 v.

Han vill det så! Förvara dessa orden
 För sorgens stund, för lidandets på jorden!
 O! honom tröstens Engel tviskar då!
 Han vill det så!

Julklockorna

(comp. Julaffon 1849.)

11.

Andantino

Ord af 6xxxxx

Sång.

Piano.

0

pp

p

mf

p

mf

p

p

o. rallen - tan - do e mo - ren do.

Floc - ka ring mig till hvi - - - la - - -

p

rallen - tan - do e mo - ren - do.

Psalmen 451.

(comp. Påskhelgen 1850)

Adagio ma non troppo.

Sång.

Piano.

Mi-na/lef-nads-tim-mar stu--pa/mot/det/stil-la/må-let

ner; I det ty--sta mör-ka dju--pa, sjun-ka/de allt mer och

mer. Da-gen som i skynning skrider går för mig ej upp i-

p gen, Dagen som i skygning skrider går för mig, ack går för mig ej upp i-

gen. Her — re blif mig när, det li — der

snart, ack snart, Det li — der snart till af — to —

nen.
pp sempre di — mi — nu — en — do e mo — ren — do.

Romans

(Comp. på Drottningholm i Maj 1850)

Andantino.

Ord af G. K. K. K.

Sång.

1. O säg mig strålar li-ka klar vår blåa sommar-sky? Och
 2. Väst strålar Solen li-ka klar ur molnfri himmel ner, Med

Piano.

har g' Solens afskedsblick förglömt sin purpursky Lier Månan af ver
 samma blick på jord och haf än månan väntigt ler An blommarrösen,

Jord och Haf up- på sin silfver- stig? Men hvarför ä-ro natt och dagligt
 blicken ler och grön är skogens stig, Men hvarför gif- det intet hjult och

mörka nu för mig? Men hvarför ä-ro natt och dagligt mörka nu för mig?
 intet grönt för mig? Men hvarför gif- det intet hjult och intet grönt för mig?

Svanens Sång

(comp. 1849.)

15.

Allegretto.

Ord af Runeberg

Sång.

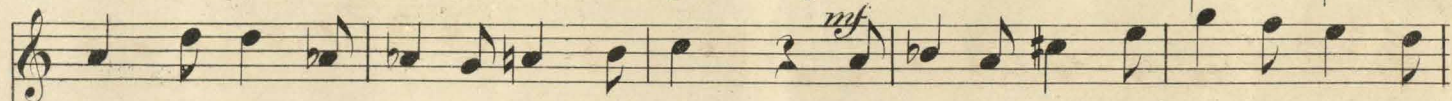

1v. Från molnens purpurstänkta rand Sjönk Svanen lugn och säll Och
2v. Hur skuggan der är djup och rik In- un- der björk och al, Hur
3v. Så ljud från våg till våg hans röst Hans enk- la luf-sång då, Och

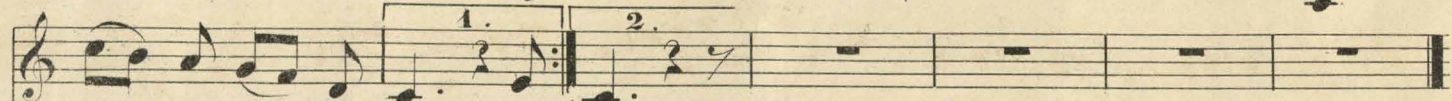
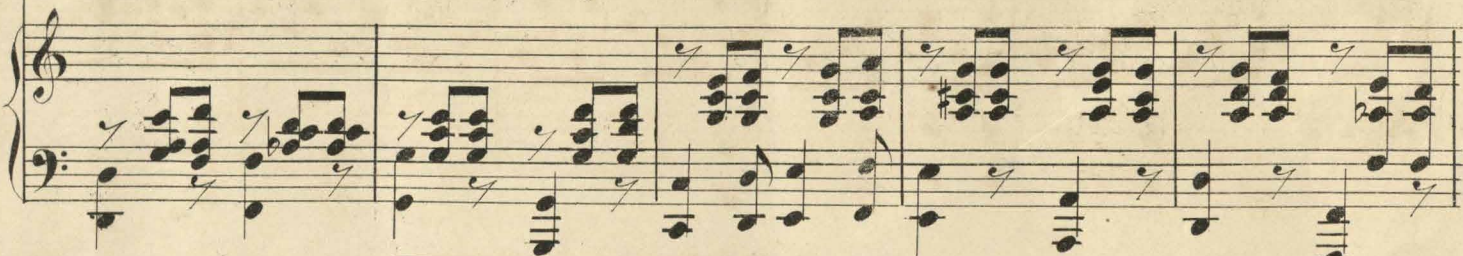
Piano.

sat- te sig vid elfvens strand Och sjöng en Juni- qväll, Om Nordens skönhet
guldbe- strå- lad hvarje vik Och hvarje böl- ja sval, Hur ljult, o- ändligt
snart hans måg mot makans bröst Och tycktes qvå- da så. Hvad mer om ej din

var hans sång, Hur glad dess himmel är, Hur dagen glömmes, natten lång, Att
ljult! det är, Att å- ga der en vän, Hur tro- he- ten är hemfödd der, Och
lefnadsdröm Ej sekler tål- ja får, Du älskat har på nordens ström Och

gå till hvi- la der. Om der.
långtar dit i- gen. Hur- gen.
spjungit i dess vår. Hvad vår.

Stockholm.
RYLANDER & KOMP.

(Malmtrögsgatan N: 8.)

Abrah. Lundquist: förlag.

Fr. hos A. S. Salomonson 1852.